

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag med Hensyn til Behandlingen af Indstilling fra Statsrevisorerne angaaende Statsregnskabet for 1934—35.

Formanden: Som tidligere nævnt gaar mit Forslag ud paa, at Sagen overgives til et Udvalg paa 9 Medlemmer og, naar det har afgivet Betænkning, underkastes to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2469; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 20).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kr. Johansen: Da der for fem Aar siden ligesom nu blev fremsat et Lovforslag om Forlængelse af den gældende Lov om Bekæmpelse af Raager, blev det vedtaget, uden at der gennemførtes nogen Ændring i Loven; og for begge Tings Vedkommende uden Udvalgsbehandling. Jeg vil antage og haabe, at det kan forløbe lige saa smertefrit denne Gang. Der blev dengang fra en enkelt Side fremsat noget i Retning af et Ønske om, at Loven blev forlænget uden Tidsbegrænsning, men desuagtet blev den begrænset til en Femaarsperiode, der udløber nu til Foraaret. Det er sikkert rigtigt at forlænge Loven for en begrænset Tid, saa at den efter et passende Aaremaal Forløb tages op til fornyet Overvejelse, da det er muligt, vi engang kommer dertil, at vi siger: Nu er der ingen Grund til fortsat at opretholde denne Lov. Men indtil videre er der, efter alt hvad man hører og erfarer, Grund til at have en saadan Lov til Bekæmpelse af den Plage, som Raagerne er for mange Landmænd.

Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Jens Høyer: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige det foreliggende Lovforslag en velvillig Behandling. Dog mener vi, det kan have sin Interesse, at Lovforslaget bliver underkastet en kort Udvalgsbehandling, for at vi derigennem kan erfare, hvorledes Lo-

ven har virket i de forløbne Aar; det er der nemlig ikke oplyst noget om i Bemærkningerne, og det har altid sin Interesse at vide, hvordan en Lov har virket, før man gaar til en Forlængelse af den.

Det ærede 11te Medlem for 6te Kr. (Kr. Johansen) udtalte, at efter hvad man hører, er det nødvendigt at forlænge Loven. Det kan være meget rigtigt, men vi vil gerne høre det fra autentisk Side, og det er ikke udelukket, at der ved en saadan Udvalgsbehandling kan komme Oplysninger frem, som kan give Anledning til visse Ændringer. Jeg kan ikke i Øjeblikket pege paa nogen, men ved Forhandlingens Slutning vil jeg tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

J. R. Poulsen: Det er sikkert rigtigt, at Bekæmpelsen af Raagerne ikke bør indstilles endnu. Der er ovre paa min Egn, i Randers Amt, store Raagekolonier, som gør stor Skade. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at Lovforslaget nyder hurtig Fremme, og jeg vil anbefale at stemme for det. En Forlængelse er absolut paakrævet.

Gunnar Fog-Petersen: Nu hører jeg, hvad jeg ikke havde tænkt mig, at Lovforslaget skal i Udvalg, og dør vil der saa blive Lejlighed til at se nærmere paa dets Indhold. Det er i øvrigt let overskueligt, jeg synes næsten for let overskueligt, i hvert Fald gælder det Bemærkningerne til Lovforslaget. Den højtærede Landbrugsminister siger i Bemærkningerne til Lovforslaget, at „det maa anses for hensigtsmæssigt, at Loven vedbliver at gælde uforandret“. Ingen nærmere Begrundelse! Den Rettergang, han her praktiserer over for Raagerne, minder mig lovlig meget om den, der praktiseres adskillige Steder i Verden efter moderne Principper for Tiden. Den er ikke helt i Overensstemmelse med, hvad vi her i Landet anser for rigtigt, og jeg synes, Raagerne med Rette maa kunne beklage sig herover.

Ministeren indskrænker sig til at sige, at det maa anses for hensigtsmæssigt, men det vilde, synes jeg, have været rigtigt, om han havde sagt hvorfor. Jeg tør ikke sige, om Loven i tilstrækkelig Grad har virket efter sin Hensigt. Hensigten med Loven er at indskrænke Raagerens Antal, saa at den Skade, de gør, ikke bliver større, end at den med Rimelighed kan bæres, men det er ikke Hensigten at udrydde Raagerne. Saa vidt jeg flygtigt har kunnet iagttage Forholdene, er Raagerens Tal formindsket meget betyde-